

Σ' αυτή την κατασταλτική επίθεση που δέχονται τα αντιστεκόμενα κοινωνικά κομμάτια η αλληλεγγύη μας είναι η αυτονόητη προϋπόθεση και δυνατότητα να δομήσουμε με όρους κοινότητας τις συλλογικές μας αρνήσεις. Γιατί η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας, είναι η συνεκτική δύναμη των αντιστεκόμενων.

αλληλεγγύη

στους διωκόμενους
των εκπαιδευτικών
κινητοποιήσεων

άμεση απελευθέρωση

του Βασίλη Στεργίου και
του Timo Behrendt

η αλληλεγγύη

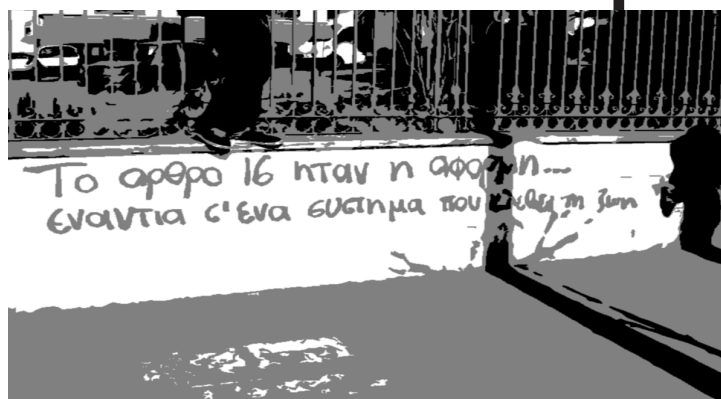
είναι το όπλο μας!

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27 ΑΠΡΙΛΗ
17.30, ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ

αντιεξουσιαστικό στέκι παντείου
(στο ισόγειο του γυάλινου κτιρίου)

Ένας χρόνος κινητοποιήσεις... καταλήψεις... πορείες... διαδηλώσεις... άρθρο 16... μεταρρύθμιση... νόμος πλαίσιο... τηλε-star φοιτητοπατέρες... καταστολή... χημικός πόλεμος... «πραίτορες»... τραυματισμοί... διώξεις... προσαγωγές... συλλήψεις... δύο προφυλακισμένοι... μία ημέρα εκλογές... Η μεταρρύθμιση της εκπαιδευτικής διαδικασίας δεν αποτελεί παρά μόνο ένα κομμάτι της γενικότερης μεταρρύθμισης του καπιταλιστικού συστήματος. Όμως, σε κάθε κίνηση επίθεσης θα υπάρχουν και οι αρνήσεις της (οργανωμένες και αυθόρμητες).

Η πορεία αυτών των κινητοποιήσεων αντανακλά πτυχές ενός γενικότερου αγώνα ενάντια στις επικείμενες μεταρρυθμίσεις, αδυνατώντας βέβαια να αναδείξει τη ρίζα του προβλήματος που βρίσκεται μέσα στην υπάρχουσα καθημερινότητά μας και την αναπαραγωγή της. Μέσα, ωστόσο, από τις αντιφάσεις του λεγόμενου φοιτητικού κινήματος αναδείχθηκαν -άλλωτε περισσότερο και άλλωτε καθόλου- ζητήματα που ξεπέρασαν το στενό φοιτητικό θεματικό κύκλο. Ακόμα και αυτά, δεν είναι παρά στιγμές...

στιγμές μιας ορατής και αόρατης βίας

που σηματοδοτούν έναν τρόπο που εκδηλώνεται σε κάθε γιγνήκη της καθημερινότητας

Σεν είναι μόνο...

η εναντίωση στην κατάργηση του άρθρου 16, στην αναδιάρθρωση των εσωτερικών δομών ενός πανεπιστημίου- κοινωνικού εργοστασίου που στοχεύει στην παραγωγή βελτιωμένων προϊόντων- έμψυκων ή μη- ...ούτε απλά η άρνηση της προωθημένης εντατικοποίησης και εξειδίκευσης των σπουδών και η αποστροφή απέναντι σε ένα χωροχρόνο ασφυκτικά δομημένο...

Σεν είναι...

μια απλή διαμαρτυρία κατά της καταστολής στις διαδηλώσεις, κατά της «αποκατάστασης της τάξης» από οπλοφόρους με ξύλο, χημικά και μαζικές προσαγωγές που (χάρη στη νομική κατασκευή της συλλογικής ευθύνης) μετατρέπονται, με κριτήρια προφανώς πολιτικά, σε συλλήψεις...

Σεν είναι...

απλά μια έκφραση της εργασιακής αγωνίας, της αβεβαιότητας για το μέλλον, τον φόβο απέναντι στην αυξανόμενη ανεργία και τη συνεχή ελαστικοποίηση της εργασίας...

είναι του...

ο θεσμός της εκπαίδευσης είναι ένας θεσμός απόλυτα εναρμονισμένος με το καπιταλιστικό σύστημα παραγωγής. Ένας μηχανισμός μύησης στις αξίες αυτού του κόσμου, προωθεί τις λογικές του γλειψίματος, του καριερισμού και της υποταγής. Ως κομμάτι ενός κόσμου που απαξιώνει οτιδήποτε δεν υπολογίζεται με όρους απόδοσης, που απαξιώνει τον «ελεύθερο» χρόνο όταν ο τελευταίος δεν παράγει. Ως δημιουργία πειθήνιων υπηκόων, εξειδικευμένων στελεχών και καταναλωτών. Ως δομή που αναζητά να μυήσει τα μέλη της στην προσαρμογή σε κάθετες και ιεραρχικές δομές και την εσωτερίκευση των επιλογών της κυριαρχίας.

είναι του...

κάθε μας βήμα παρακολουθείται από κάμερες και ένστολους που επιβάλλουν το χαμήλωμα του βλέμματος σε κάθε σημείο της πόλης. Κάθε μας κίνηση ασφυκτιά από τον καθημερινό έλεγχο και την εσωτερίκευση του φόβου, από τα συνεχώς αναβαθμιζόμενα συστήματα επιτήρησης. Από τους τηλεκανίβαλους και τους ηθικολόγους λακέδες των κυρίαρχων που απαξιώνουν κάθε κίνηση αντίστασης και ποινικοποιούν τους κοινωνικούς αγώνες.

είναι του...

η μισθωτή εργασία έγινε αναγκαίος όρος επιβίωσης..., είναι που ακρωτηριάζεται κάθε ίχνος δημιουργικότητας..., είναι που «η εργασία απελευθερώνει»...

